સલામી સવારની..

રહે રક્ષિત-નિશ્ચિત, જવાબદારી સ્વીકારી લો,
કરમાં ઝૂકેલી બધી મા-બહેનોને સ્વીકારી લો
આપો સ્નેહ-વાત્સલ્ય, રહે નિર્ભય-નીડર બની
આજે સૌ, મા-બહેનોની 'રક્ષા'નું બંધન સ્વીકારી લો

હાઈકુ

બંધાઈ જાવ!
'કરશું શીલ-રક્ષા'
- ના વચનથી...

'રક્ષાબંધન'
સાચવો સંબંધનો
પવિત્ર નાતો...

ચિંતન

પ્રારબ્ધં સિદ્ધતિ સદા યદા દેહાત્મના સ્થિતિઃ ।
દેહાત્મભાવો નૈવેષ્ટઃ પ્રારબ્ધં ત્યજ્યતામતઃ ॥

ઉપરોક્ત શ્લોક બ્રહ્મસૂત્રમાંથી લેવામાં આવેલ છે.

જ્યાં સુધી દેહને જ આત્મા માને ત્યાં સુધી જ પ્રારબ્ધની સત્તા સિદ્ધ થાય છે. પરંતુ જ્ઞાનીને દેહાત્મભાવ ઈષ્ટ નથી, એટલે પ્રારબ્ધને ત્યજી દે.

દેહ-શરીર (હાથ-પગ વગેરે) એ આત્મા નથી આખા શરીરમાં મૂળમાં ક્યાંક આત્માનું મહત્વ રહેલું છે, આત્માને તાવ આવતો નથી માંદો પડતો નથી એને નશીલ નડતું નથી - શરીરને નશીબ નડે છે.

આત્મજ્ઞાનીને દેહાત્મભાવ નથી એને શરીરની ટાપટીપ - સંભાળની પડી નથી માત્ર શરીર સાધનામાં મદદરૂપ થાય એટલી તંદુરસ્તી માટે 'સમાન' રહેવું જોઈએ.

સુવિચાર

- જિનકે પાસ ઈરાદે હોતે હૈ... ઉનકે પાસ બહાને નહીં હોતે - **જિગર 'નિલય'**
- માણસને સ્વની સાચી ઓળખ આપે અને સંસ્કારોનું સિંચન કરે એ જ ખરાં સ્વજન - **કૃષ્ણકાન્ત ઉનડકટ**
- માણસને ઓળખવાની ઝંઝટમાં ન પડવાનો સૌથી મોટો ઈલાજએ છે કે, બધાને ખૂબ જ પ્રેમ કરો. જેનામાં પ્રેમ કરવાની આવડત છે તેણે પછી કંઈ શીખવું પડતું નથી - **એસ. ભટ્ટાચાર્ય**
- ટીકાઓની સામે જે ધીરજ ધરી શકે તે જ અંતે સફળ થાય છે - **અખંડ આનંદ**
- સુખને ઓળખીને માણવાનું હોય છે પણ તકલીફ એ છે કે, તારાઓની સામે જ નજર માંડીને બેઠેલી વ્યક્તિ પગ પાસે ખીલેલા ફૂલોને જોઈ શકતી નથી - **નાઝીર અંકલેશ્વરીયા**
- જે વ્યક્તિ દરેક કામમાં એકાકાર થઈ જાય છે તેને જ સફળતાનો સાક્ષાત્કાર થાય છે - **ડો. હસમુખ પટેલ**
- આજનું ઔષધ : માથામાં ચણોઠીના ચૂર્ણને પાણી સાથે મિક્સ કરી પેસ્ટ કરી લગાડવાથી ટાલ પડતી અટકે છે **(સંકલન : દીપક વી. આશરા)**

બોધકથા

એક યુવાન માતા-પિતાને છોડી જંગલમાં સાધના કરવા જતો હતો. ઘોર તપશ્ચર્યા કરી. થોડી ઘણી કંઈક સિદ્ધિ મેળવવી પોતાના ઘરે પરત આવ્યો. જટાધારી બાવો બનેલો યુવાન જોઈ ગામના લોકોને ખૂબ આશ્ચર્ય થયું. લોકો એને મળવા આવ્યા. એમાંના એક વડીલે પૂછ્યું, 'આમ જટાધારી બાવો બન્યો છે તો કંઈક અનોખી સિદ્ધિ મેળવી છે કે પછી રામ -રામ...' યુવાન સાધુ મનમાં સમસમી ગયો એણે કહ્યું, 'મેં વર્ષો સુધી તપસ્યા કરમાં બતાવું છું એમ કહી આંગણામાં દાણા ચણતી ચકલી ઉપર ખોબો ભરી પાણી નાખ્યું. બિચારી નિર્દોષ ચકલીના પ્રાણ નીકળી ગયા. થોડીવાર પછી ચકલી હાથમાં લઈ કંઈક મંત્ર ભણ્યો તો ચકલી જીવંત થઈને ઊડી ગઈ. સૌ ચમત્કાર જોઈ નવાઈ પામ્યા. ત્યાં યુવાનની મા આવી. આ ચકલી પરની વિદ્યાની વાત સાંભળી.' માતાએ યુવાનને ગુસ્સામાં કહ્યું, 'તેં બતાવેલ ચમત્કારથી તને શું લાભ થયો ? તારા ગયા પછી તારી રાહ જોતાં જોતાં તારો બાપ ગુજરી ગયો. હું વર્ષો સુધી નિરાધાર, ભિખારી જેવું જીવન ગુજારતી રહી. તું એક માત્ર અમારો આધાર હતો. આટલા વર્ષ તે મા-બાપની સેવામાં વીંતાવ્યા હોત તો તું સાચી સિદ્ધિ મેળવીને પુણ્યશાળી બન્યો હોત. અને તારું જીવન પણ સન્માન લાયક હોત.' માતાનો ગુસ્સો અને આ ઉપદેશ સાંભળી સાધન યુવાનનો ગર્વ ઉતરી ગયો. મા ના ચરણોમાં પડી રડી પડ્યો. એનું મિથ્યાભિમાન ઓગળી ગયું. અને એને જવાબદારીનું ભાન થયું.

રાખી કે બંધન કો ના ભુલાના...

તંત્રીસ્થાનેથી...

આપણાં તમામ પર્વો કરતાં બે-ત્રણ પર્વો એમના અદ્ભુત પારિવારિક સંદર્ભને કારણે જુદા પડે છે. રક્ષાબંધન અને ભાઈબીજ બેઉ ભાઈબહેનના પવિત્ર સંબંધોનો મહિમા કરે છે તો તે દેશના કેટલાક ભાગોમાં ઊજવાતી 'કરુણા ચોથ' અને વટસાવિત્રી વ્રત કે ગૌરીવ્રત એ પતિના યોગક્ષેમના ઉપક્રમો છે. રક્ષાબંધન પર્વનો જુગજૂનો મહિમા તો સંકલ્પ વ્રત તરીકેનો છે. એનો એક છેડો છેક વામન અવતારના પેલા બલી રાજા સુધી પહોંચે છે. ત્રણ પગલામાં ત્રિલોક અંકે કરી લેનારા વામન ઉર્ફે વિષ્ણુ ભગવાને એ ઉદાર રાક્ષસ રાજવીને વચન આપવું પડ્યું હતું કે હું ચાતુર્માસ તારી સાથે પાતાળમાં ગાળીશ. બ્રાહ્મણો આ પર્વને જનોઈ બદલીને ઊજવે છે તો ખેડૂતો બળેવિયા ફોડીને. બળેવ એ ભારતીય લોકસંસ્કૃતિમાં બહેન હોવાની ગરિમા પ્રગટાવતું પર્વ છે. કદાચ વરસમાં બળેવ અને ભાઈબીજ - એ બે જ એવા દિવસો છે જ્યારે બહેન નહીં ધરાવતા પુરુષોને પોતે કેટલા ગરીબ છે એ વાતનો અહેસાસ થતો હશે. જેને સગી, માજણી બહેન ન હોય તે છેવટે ધર્મની બહેન પાસે પણ રાખડી બંધાવીને ધન્યતા અનુભવે છે. ભાઈબહેન વચ્ચેનો પ્રેમ એ સ્ત્રી પુરુષ વચ્ચેના લિંગભેદ છતાં વિશુદ્ધ વાસનાશૂન્ય અને પૂર્ણ સમર્પણવાળો પ્રેમ છે. એવો પ્રેમ જેના માટે કોઈ પણ ત્યાગ મોંઘો કે અઘરો ન લાગે. હુમાયુંને રાણી પદ્માવતી વચ્ચેના આ એક માત્ર રાખડીના સંબંધે હિંદુમુસ્લિમના ભેદ ઓગાળી નાખ્યા હતા. ઈતિહાસમાં એવા અનેક દાખલા જોવા મળશે જ્યાં આવા સંબંધને કારણે દુશ્મનાવટ મૈત્રીમાં ફેરવાઈ ગઈ હોય. કાચા સૂતરના તાંતણામાં કેવી અજબગજબની તાકાત છે કે તે માણસમાં રહેલી પશુતાને ઓગાળી એનામાં છુપાયેલું દેવત્વ જાગ્રત કરી દે છે. રક્ષાબંધન પર્વ એ આવા દેવત્વના પુરસ્કારનું પર્વ છે. પ્રાચીન કાળથી 'રક્ષા' કહેતાં રાખડીનો એક યા બીજા સ્વરૂપે મહિમા ગવાતો રહ્યો છે. કુરુક્ષેત્રની રણભૂમિમાં સંચરવા ઉતાવળા થયેલા લાડકવાયા પૌત્ર અભિમન્યુને દીદીમા કુંતી રાખડી બાંધે છે. એ રાખડી એટલી પાવરફુલ હતી, એમાં આશીર્વાદનું એક પ્રચંડ બળ સમાયેલું હતું કે ઉંદર સ્વરૂપે કાળે એને કોતરી ન ખાધી હોત તો એ અભિમન્યુનું મોત શક્ય જ ન હતું ! શ્રીકૃષ્ણને શેરડી ખાતાં ખાતાં ચપ્પાની ધાર વાગી ગઈ અને લોહીની ધારા વછૂટી ત્યારે દ્રૌપદીએ એની સાડીનો પાલવ ફાડીને પાટો બાંધ્યો હતો. એ સૂતરનાં તાંતણાનું મૂલ્ય શ્રીકૃષ્ણે એને નવસો નવ્વાણું ચીર પૂરીને ચૂકવવું પડ્યું હતું. આમ સ્ત્રી-પુરુષ વચ્ચેના વાત્સલ્ય, પ્રેમ કે સ્નેહ સંબંધમાં ક્યાંક ને ક્યાંક રાખડી ડોકાતી રહી છે. એ 'રક્ષા' કરે છે એટલે એને રક્ષાસૂત્ર કહી છે. ગુરુજનો અને આચાર્યો શિષ્યોને પણ રક્ષા બાંધે - એના યોગક્ષેમના આશીર્વાદ સાથે. આમ સાર્વત્રિક સ્નેહનું પ્રતીક હોવા છતાં કાળક્રમે રાખડી પર બહેનોનો એકાધિકાર - મોનોપોલી સ્થાપિત થઈ જતાં હવે બીજા સંદર્ભો વીસરાઈ ગયા છે. ભાઈબહેનના પ્રેમની અમરકથાઓનો આપણા લોકસાહિત્યમાં તોટો નથી. તળાજાના રાજા એભલ વાળાએ ધર્મની બહેનના હેવાતનની રક્ષા માટે સગા દીકરાનું માથું આપી દીધું હતું. આ પવિત્ર પર્વ પર આપણે બહેનોના યોગક્ષેમનો સંકલ્પ કરીએ. દીકરીને અવતરવા દઈએ, અને એના ભઈલાના કાંડે રાખડી બાંધવાનો લ્હાવો લૂંટવા દઈએ!

ડેન્ગ્યુના ટેસ્ટ માટે સરકાર માન્ય એલાઈઝા ટેસ્ટનો આગ્રહ રાખવો

બધી જ પદ્ધતિની કરેલા ડેન્ગ્યુના ટેસ્ટ સાચાં જ હોય છે પણ દરેકની સેન્સિટીવિટી જુદી જુદી હોય છે. ગયા વખતે વાતાવરણ ભેજવાળું હોવાને કારણે વાઈરસ, બેક્ટેરિયા અને ફંગસને અનુકૂળતા મળી અને તેના માટે માનવ સમાજને ખૂબ જ તકલીફ સહન કરવાનો વારો આવ્યો. એટલે કે ચોમાસામાં વાતાવરણ ભેજવાળું હોવાને કારણે ચોખ્ખાઈ ન હોવાને કારણે વાઈરસ, બેક્ટેરિયા અને ફંગશના રોગો વધારે પ્રમાણમાં થાય છે. જેમાં ખાસ કરીને ડેન્ગ્યુ, મેલેરિયા, ચિકનગુનિયા, ટાઈફોઈડ, કમળો વગેરે ખાસ વધારે પ્રમાણમાં થાય છે. આમ તો કોઈ પણ પ્રકારની બિમારી માનવીને હેરાન કરી મૂકે છે. હરીફાઈના યુગમાં માનવી પાસે બધું જ છે પણ ખાલી એક જ વસ્તુ નથી એ છે સમય... અને બિમાર માનવીનો સમય રોગ છીનવી લે છે. એટલે એ પરિસ્થિતિમાં મનુષ્ય બહુ જ અપાહિજ થઈ જાય છે. આ તો શરૂઆત થઈ. કોઈ પણ વાત અથવા કોઈપણ દિવસની શરૂઆત ચા – કોફી પીધા વગર થતી નથી અને જો થાય તો એક કામની અથવા એ કામ કરવાની મજા આવતી નથી. એટલે આ તો આપણે પૂર્વભૂમિકા બાંધી દીધી...

હવે શરૂઆત કરીએ વાતની... મિનાક્ષીબહેનને તાવ આવ્યો. તાવ આવવો એ કંઈ નવીનતા નથી. તાવ આવે અને જતો રહે. એકાદ દિવસ આરામ કરો અથવા એક – બે પેરાસિટામોલ ખાવ તાવ ગાયબ થઈ જાય. એવું બધા માને છે અને મિનાક્ષીબહેન પણ માને છે. પણ એક દિવસ, બે દિવસ અને ત્રીજો દિવસ મિનાક્ષીબહેનનો તાવ ન જ ગયો. આંખોમાંથી પાણી પડતું હતું, માથું દુખતું હતું, હાથ-પગ ટુટતા હતા અને શરીરે લાલ ડાઘા પડી ગયા હતા. હવે મિનાક્ષીબહેન ગભરાયા હતા. આમ તો મિનાક્ષીબહેન બીજાને ભાષણ આપતાં. તાવ એટલે શું ? ભગવાને એવી રચના કરી છે કે, જ્યારે શરીરમાં વધારે પ્રમાણમાં કચરો ભેગો થાય ત્યારે તાવ આવે અને તાવના રૂપમાં જતો રહે. એમાં ગભરાવાનું શું ? તમારામાં રોગ પ્રતિકારક શક્તિ વધારે હોય એટલે તાવ ના આવે અને રોગપ્રતિકારક શક્તિ ઘટી જાય એટલે તાવ આવે. એવું મિનાક્ષીબહેન માનતા. આખા ગામને આવી સલાહ આપતાં કે તાવમાં ગભરાવું નહીં ઉપરથી વધારે કામ કરવું, પરસેવો પાડવો અને તાવ અચાનક જતો રહેશે. મિનાક્ષીબહેન કહેતા કે મારૂ માનો તો દવા પણ લેવી નહીં. પણ આ તો પોતે તાવમાં ફસાયા આ તો સાપના ઘરે સાપ એવી વાત થઈ. સાલું શું કરશું ? મિનાક્ષીબહેનને વધારે ચિંતા એ હતી કે મને તાવ આવ્યો છે એવી ખબર આડોશી - પડોશીને ન પડવી જોઈએ, નહીં તો મારી લોકો મશ્કરી કરશે અને તેના હિસાબે ચાર - ચાર દિવસ સુધી મિનાક્ષીબહેન ડૉક્ટર પાસે ન ગયા. પણ મિનાક્ષીબહેનના ઘરવાળા બધા જ તેમની ઉપર બગડ્યા. લોકો શું કહેશે એ વાતથી આપણા શરીરને બગાડવાની કઈ જરૂર નથી. લોકો તો બોલશે, તમારે શું કરવું છે એ તમે નક્કી કરો. આખરે ડૉક્ટર પાસે મિનાક્ષીબહેનને લઈ ગયા. ડૉક્ટરે મિનાક્ષીબહેનને તપાસ્યા. ડૉક્ટરે કહ્યું મિનાક્ષીબહેનનો કેસ થોડો અઘરો લાગે છે, એનું નિદાન કરવામાં કાંઈ ખબર પડતી નથી કે મેલેરિયા છે કે ટાઈફોઈડ છે કે ડેન્ગ્યુ છે. એટલે મારે લેબોરેટરી, એક્સરે અને સોનોગ્રાફી કરાવવી પડશે. તમને મંજુર છે ? તો હું તમને લખી આપું. મિનાક્ષીબહેને જે કરવું હોય તે કરો પણ મારો તાવ ઉતારો. ડૉક્ટરે લેબોરેટરીમાં લોહી અને પેશાબની તપાસ માટે મોકલ્યા. એક્સરે કરાવ્યો, સોનોગ્રાફી કરાવી. ત્યાં પણ મિનાક્ષીબહેને કહ્યું મારે તો અડધો કલાકમાં રીપોર્ટ જોઈશે. લેબોરેટરીવાળાએ કહ્યું કે એલાઈઝા ડેન્ગ્યુના ટેસ્ટ માટે ચાર કલાક લાગે. મેલેરિયા માટેના ટેસ્ટ બધા જ અડધો કલાકમાં થઈ જશે પણ ડેન્ગ્યુમાં ચાર કલાક લાગશે. તો મિનાક્ષીબહેન બગડ્યા. અમારી સોસાયટીની સામે લેબોરેટરી છે એ તો ડેન્ગ્યુનો રીપોર્ટ ૨૦-૨૫ મિનિટમાં આપી દેશે. મારે તમારે ત્યાં ટેસ્ટ નથી કરાવો. મને મારું ડૉક્ટરે લખેલું કાગડીયું પાછું આપી દો. મિનાક્ષીબહેન એમની સોસાયટીમાં આવેલી લેબોરેટરીમાં ટેસ્ટ કરાવી આવ્યા. ટેસ્ટનો રીપોર્ટ અડધો કલાકમાં મળી ગયો. પણ એમાં ડેન્ગ્યુનો ટેસ્ટ નેગેટીવ આવ્યો. બાકીના બધાં ટેસ્ટ ડેન્ગ્યુની ફેરવરમાં હતા. પણ ડેન્ગ્યુનો ટેસ્ટ જ નેગેટીવ આવ્યો. ડૉક્ટરે સોનોગ્રાફી અને લોહીના રીપોર્ટ જોઈને કહ્યું કે મિનાક્ષીબહેન તમને તમારા ચિહ્નો ઉપરથી તમારું નિદાન ડેન્ગ્યુ થાય એવું છે. પણ આ ડેન્ગ્યુનો રીપોર્ટ નેગેટીવ છે. મને મારા સંતોષ માટે જ્યાં એલાઈઝાથી ડેન્ગ્યુનો ટેસ્ટ થતો હોય ત્યાં કરાવવા દો. મારે નિદાન બરોબર કરવું છે. તમારા પૈસા પણ નહીં થાય પણ તમે ત્યાં ડેન્ગ્યુનો રીપોર્ટ એલાઈઝાથઈ કરાવો. મિનાક્ષીબહેન પાસે કોઈ જવાબ નહોતો. એમણે ડૉક્ટરને હા પાડી. લેબોરેટરીમાં તણ-ચાર કલાકે રીપોર્ટ આવ્યો. ડેન્ગ્યુ પોઝેટીવ હતો. હવે સવાલ થાય કે આવું કેવું ? એક જ રોગના બે રીપોર્ટ અને એક જ દિવસમાં. બધાને લેબોરેટરી પર શંકા જાય કે લોકોની જાત સાથે ચેડાં કરવાનો લેબોરેટરીવાળાને શો અધિકાર છે. પણ વાત જ્યારે સમજીએ. આમ તો ડેન્ગ્યુ ઘણી રીતે થાય છે. (૧) પેપર ટોમેટોગ્રાફી . એટલે કે કાર્ડ ટેસ્ટ (૨) એલાઈઝા ટેસ્ટ અને ત્રીઝો છે પી.સી.આર. (પોલીમરેજ ચેઈન રીએક્શન) ટેસ્ટ. બધી રીત સાચી છે. કોઈ લેબોરેટરી જે કંઈ મેથર્ડ વાપરતું હોય એ સાચી છે, એ ખોટી નથી. પણ દરેક પદ્ધતિની ચોકસાઈ જુદી જુદી હોય

અનુસંધાન પાના નં ૭ પર

શું તમે તમારું જીવન બદલવા ઈચ્છો છો? તો આ વાંચો

મિત્રો, આખા જીવન દરમિયાન આપણને આપણું જીવન બદલવાની ઘણી ઓછી તક મળતી હોય છે. આપણને કેટલીયે વાર એવું લાગતું હશે કે આપણામાં જે ટેલેન્ટ છે એના કરતા આપણને ઓછું મળે છે. એ પછી નોકરી હોય કે ધંધો. અને આપણી આસપાસ આપણને એવું પણ જોવા મળે છે કે જેનામાં કોઈ આવડત નથી. વધું શિક્ષણ નથી એવા માણસો આપણા કરતા ખુબ વધુ રૂપિયા કમાતા હોય છે. એના એક બે કારણો છે. જેના વિશે આપણે કદી વિચારતા હોતા નથી. એ છે પરિશ્રમ અને સાહસ. આ બે કારણોથી એ વ્યક્તિ ઓછી આવડત હોવા છતાય, ઓછું શિક્ષણ હોવા છતાંય આપણા કરતા વધુ કમાતી હોય છે. અને ત્રીજી સૌથી અગત્યની બાબત એનામાં રહેલી ''તક'' ને ઓળખવાની સમજણ. આ સંદર્ભના ઘણા ઉદાહરણો હું આપી શકું એમ છું. પણ વાત આપણાથી જ જોડાયેલી રહે તો વધુ સારું. આપણે આપણા જીવન વિશે વિચારીશું તો આપણને પણ ઘણીવાર એવી તક મળી હશે પણ આપણે એને ઓળખી નહીં શક્યા હોય અથવા એની અવગણના કરી હશે અથવા વ્યક્તિગત કે પારિવારિક વૈચારિક સંકૂચિતતાને કારણે કે આપણા ખુદના શંકાશીલ સ્વભાવને કારણે એ આવેલી ''તક''ને આપણે જવા દીધી હશે. આવા સમયે આપણે ભાગ્યને વચ્ચે લાવીને જાતને સમજાવીએ છીએ. પરંતુ ભાગ્ય પણ જે વ્યક્તિ પરિશ્રમ કરે એની સાથે જ હોય છે. એ એટલું જ સત્ય છે. અને પરિશ્રમ થકી ભાગ્યને ય બદલી શકાય છે. મારા અભ્યાસથી હું સમજ્યો છું કે આપણામાં સૌથી મોટો પ્રોબ્લેમ હોય તો એ એ છે કે આપણી સામે જ્યારે પણ કોઈ નવી વાત આવે ત્યારે આપણે એને શંકાની નજરે જોઈએ છીએ. મૂલવીએ છીએ. પરિણામે એ વાત આપણે જે રીતે સમજવી જોઈએ તે રીતે સમજી શકતા નથી. કેમ કે એ સમજતી વખતે આપણી બુદ્ધિના દરવાજે જ શંકાનો એક મોટો કીડો બેઠો હોય છે જે પોઝિટીવ સમજણને અંદર જવા દેતો નથી અને નકામા નેગેટિવ વાયરસો ઊભા કરીને આપણા માનસને બગાડે છે આપણને યથાવત પરિસ્થિતિમાં જ રાખે છે. અને આપણે આવેલી તકને ગુમાવી દઈએ છીએ. હું માનું છું કે આવું તમારી સાથે કેટલીયે વાર બન્યું હશે જ. અને માણસમાત્રનો સ્વભાવ છે કે જે વસ્તુંમાં એક વાર છેતરાયા હોય એમાં ફરીવાર ના પડવું. અથવા જે ધંધામાં એક વાર નિષ્ફળ ગયા હોઈએ એમાં ફરીથી પ્રયત્ન ના કરવો. આવી બધી માન્યતા કે સમજણ લઈને આપણે જીવતા હોઈએ છીએ જે રીતે લાખો કરોડો લોકો જીવે છે.

મિત્રો, આપણે કદી નવું વિચારતા જ નથી. જે જિંદગી મળી છે, જે પરિસ્થિતિ મળી છે જે શિક્ષણ મળ્યું છે અનુભવો મળ્યા છે, જે સંસ્કાર મળ્યા છે જે સમજણ મળી છે એ બધુ લઈને આપણે વર્ષોથી ખુબ ઓછી આવકમાં જીવતા રહ્યા છીએ. દસ વીસ હજાર કમાવવા માટે સખત મહેનત કરીએ છીએ. દિવસના ૧૫/૧૬ કલાક નોકરી કે ધંધો કરીએ છીએ તો પણ પુરું થતું નથી. સંતાનોની સ્કૂલ ફી, હોસ્પિટલના ખર્ચા, આ મોંઘવારીમાં ઘરના ત્રણ ચાર વ્યક્તિનું પુરું કરવું કે એક બેડરૂમના નાના મકાનના હપ્તામાં જ આપણી મોટાભાગની ઉંમર વિતી જતી હોય છે. બાળપણથી જ સંજોગો, પરિસ્થિતિ અને એને કારણે આપણામાં વિકસેલી અસમજણ આપણને ક્યારેય આગળ વધવા દેતી નથી. કે નવું સાહસ કરવા દેતી નથી. કેમ કે આપણી બુદ્ધિને દરવાજે ૨૪ કલાક શંકાનો એક મોટો કીડો બેઠો જ હોય છે. અને આ કીડાને સોમાંથી બે ચાર લોકો જ મારી શકતા હોય છે જે આપણી આસપાસ હોય છે આપણા કરતા ઓછી આવડત હોવા છતાંય આપણા કરતા વધુ કમાતા હોય છે.

મિત્રો, આજે ૨૧મી સદીમાં બધુ જ બદલાઈ રહ્યું છે. જે એક સમયે એસ.ટી.ડી. પીસીઓની બોલબાલા હતી, ફોન કરવા માટે લાંબી લાંબી લાઈનો લાગતી હતી તે બિઝનેશનું આજે ક્યાંય નામોનિશાન નથી રહ્યું. આવા ઘણા બિઝનેશ છે જે આજે લૂપ્ત થઈ રહ્યા છે. આજે મોટાભાગનો બિઝનેશ ઓન લાઈન થઈ રહ્યો છે. આજે જીવન જરૂરિયાતની તમામ વસ્તુઓ ઓન લાઈન મળે છે. તૈયાર જમવાનું પણ ઓનલાઈન બુકિંગ થાય છે. જેની પાસે પોતાની એક પણ કાર નથી એ ''ઉબેર'' કંપનીમાં લાખો કાર દોડે છે અને કરોડોનો બિઝનેશ કરે છે. અત્યાર સુધી જે દુનિયાનો સૌથી અમીર વ્યક્તિ 'બિલ ગેટ્સ' ગણાતા હતા તેના બદલે હવે જેફ બેઝોસ ગણાય છે જેઓ ઓન લાઈન શોપિંગ અને ઈ-કોમર્સનો બિઝનેસ કરે છે આ વ્યક્તિ એમેઝોનના માલિક પણ છે. બિલ ગેટ્સ બીજા નંબરે અને ફેસબૂકનો યુવાન સર્જક માર્ક ઝૂકેરબર્ગ પાંચમાં નંબરે છે. (ગૂગલ જ્ઞાન)

મિત્રો, આ શું બતાવે છે ? એક વિચાર, એક આઈડિયા, એક સાહસ, એક નિર્ણય, એક નિશ્ચય આપણી આખી દુનિયા બદલી શકે છે. હવે ધંધાની પદ્ધતિ બદલાઈ છે. રીત બદલાઈ છે. કોઈ મોટો બિઝનેશ કરવા જરૂરી નથી કે લાખો કરોડો રૂપિયાનું રોકાણ કરવું જ પડે, જરૂરી નથી કે ૨૫/૫૦ લાખ નાખીને કોઈ દુકાન કે બ્યુટીપાર્લર કે રેસ્ટોરન્ટ ખોલો તો જ રૂપિયા કમાઈ શકાય. આજે દુનિયામાં ઘણા બિઝનેશ એવા છે કે એકદમ ઓછા રોકાણમાં લાખો કરોડો રૂપિયા કમાઈ શકાય છે. આજે ઓનલાઈન બિઝનેશમાં સ્કૂલોમાં અભ્યાસ કરતા છોકરાઓ ઘેર બેઠા લાખો રૂપિયા કમાય છે. જેમની પાસે માત્ર એક લેપટોપ સિવાય કશું જ નથી. પરંતુ આપણે હજીયે એ જ જુની પરંપરામાં, સમજણમાં જીવીએ છીએ. આપણે માનીએ છીએ કે ૨૫/૫૦ લાખની લોન લઈને કે ઘરના રોકીને કોઈ દુકાન ખોલીએ એને જ બિઝનેશ કહેવાય. અને આ બિઝનેશ હરકોઈ કરી શકતા નથી તેથી આવી દુકાનમાં કે કોઈ કંપનીમાં કે શૉરૂમમાં કે મોલમાં આપણે એકદમ ટૂંકા પગારમાં નોકરીએ લાગી જઈએ છીએ. અને આપણી સંઘર્ષયાત્રા શરું થાય છે. બે, પાંચ, દસ વર્ષ આમ જ નીકળી જાય છે પણ આપણે આપણા વિચારો, અસમજણ ત્યજી શકતા નથી. આપણી માન્યતાઓ છોડી શકતા નથી. કારણ આપણી બુદ્ધિના દરવાજે બેઠેલો પેલો શંકાનો મોટો કીડો. આપણે કોઈ કંપનીના માલિકની માટે ૧૨/૧૫ કલાક કામ કરીને રોજના માંડમાંડ બસો ત્રણ સો કમાઈએ છીએ. અને આપણા જેવા ૨૫/૫૦ કે ૧૦૦/૨૦૦ કારીગરોની મહેનતને કારણે એ માલિકો સ્માર્ટવર્કથી રોજના હજારો, લાખો કમાતા હોય છે. કેમ કે આજે સ્માર્ટવર્કનો યુગ છે. ફિઝિકલી મહેનતને બદલે બુદ્ધિની તાકાતથી, ટીમવર્કની તાકાતથી રૂપિયા કમાવવાનો યુગ છે. ધારો કે આપણી કોઈ કંપની છે અને એમાં આપણી નીચે માત્ર ૫૦ લોકો જ રોજના ૮/૧૦ કલાક કામ કરે છે તો ય આપણી માટે રોજના ૪૦૦/૫૦૦ કલાકો થાય જેનું વળતર આપણને હજારો/લાખોમાં મળે છે. પણ આવું વિચારવાવાળા કેટલા ? દુનિયામાં જે કોઈ અમીરલોકો છે તેઓ પોતાની મહેનતથી અમીર નથી થયા પણ પોતાની નીચે કામ કરવાવાળા માણસોની મહેનતથી અમીર થયા છે. ટીમવર્કથી અમીર બન્યા છે. આજે દુનિયામાં અને હવે તો ભારતમાં પણ એવા અનેક બિઝનેશ શરું થયા છે જેમાં આપણે આપણી મહેનતથી ટીમ બનાવીને હજારો/લાખો કમાઈ શકીએ છીએ. પણ આપણી માનસિકતા દુકાન, કંપની, પેઢી કે ફેકટરીની નોકરીની માનસિકતામાંથી બહાર જ નથી આવતી. આખી દુનિયા બદલાઈ ગઈ, આપણી સંસ્કૃતિ સુદ્ધા બદલાઈ રહી છે, બધી ટેકનોલોજી બદલાઈ રહી છે. બિઝનેશની વ્યાખ્યા બદલાઈ રહી છે પણ બિઝનેશ વિશેના આપણા વિચારો બદલાતા નથી, સમજણ બદલાતી નથી. અને પરિણામે આપણે દસ વીસ વર્ષ પહેલા જ્યા હતા આજે પણ ત્યા જ છીએ. આપણી પરિસ્થિતિમાં કોઈ ફરક પડ્યો નથી. આપણે મોટેભાગે મોટા કામ એટલે કરી શકતા નથી હોતા કે એ કામ કરવાની આપણે હિંમત નથી કરતા. દરેક વખતે જુદા જુદા ધંધામાં નિષ્ફળ જવું એના કરતા એક ને એક ધંધામાં બે ચાર વાર નિષ્ફળ જવાથી – આત્મનિરીક્ષણ કરવાથી એ ધંધામાં જ જોરદાર રીતે સફળ થઈ શકાય છે પણ આપણે એવું કરવાની હિંમત અને માનસિકતા ધરાવતા હોતા નથી. કારણ કે નિષ્ફળતા એ જ સફળતાનું પ્રથમ પગથિયું છે.

તો આવો, આપણે સૌ સાથે મળીને આપણી દુનિયા બદલીએ. જીવનમાં કંઈક પરિવર્તન લાવવાની હિંમત કેળવીએ, આપણા સૌના જીવનમાં એક એવી તક આવે જેની કદાચ આપણે વર્ષોથી રાહ જોઈ રહ્યા હોઈએ. અથવા એ તક આપણી રાહ જોઈ રહી હોય. અને એ તકને ઓળખવાની ઈશ્વર આપણને સૌને શક્તિ આપે.

9426060601.india@gmail.com

પ્લેયર અનનોન'સ બેટલ ગ્રાઉન્ડ..!

'અરે જો જો પેલા ઝાડ પાછળ કોઈ લાગે છે '...' શાંતિ રાખજે, આ ટેંક પાછળથી જ નીકળશે '...' અરે યાર ત્યાં નહોતું જવાનું, ક્યારનો કહું તો છું '....' શાબાશ...હવે ગન બદલાવી નાખ '....' અરે યાર હું તો મરી ગયો... '...' કાર પડી છે ત્યાં ઘર પાસે, જલ્દી લઈ લે..'....' સાચવજે. ૩ જણાને મેં ગોડાઉનમાં જતા જોયા...'....' ત્યાંથી જ નીકળવાના....શાંતિ રાખ '....જો કોઈને કાનમાં ભૂંગળા (ઈયરફોન યુ કનો) ભરાવીને, મોબાઈલ પર આંગળા મરોડતા મરોડતા સાથે સાથે આવા ચિત્ર-વિચિત્ર ઉદ્ગારો કાઢતા જુઓ તો સમજી જજો કે ભાઈશ્રી કે બેનશ્રી આજની હીટ અને મોબાઈલ ગેમ પ્રેમીઓમાં ઓલમોસ્ટ એડીકશન થઈ ગયેલી 'પીયુબીજી' ' ગેમ રમે છે...! મોબાઈલ, એક્શ્બોક્ષ અને પીસી પર અત્યારની આ હીટ ગેમ એટલી હીટ છે કે આખાયે જગતમાં આનો ભયંકર ક્રેઝ છે અને ક્રેઝ એટલો કે રાતના ૨ - ૩ વાગ્યા સુધી મોબાઈલની સ્ક્રીન કે પીસીની સ્ક્રીન પરથી રમનારની આંખો અને ઓફ કોર્સ આંગળા જરાય ચસકતા નથી...!

'પીયુબીજી' નામ થોડું વિચિત્ર લાગે છે પણ એક્ચ્યુલી આ ગેમના સંપૂર્ણ નામ 'પ્લેયર અનનોન'સ બેટલગ્રાઉન્ડ' શોર્ટ ફોર્મ છે. આટલું લાંબુ નામ તો ક્યાંથી બોલાય એટલે રમતવીરોએ આને કરી નાખ્યું ટૂંકું ને ટચ..યાની કી ' પીયુબીજી'! જો કે આ 'પીયુબીજી' ને જનરલ ભાષામાં તો રમતવીરો 'પબ્જી' તરીકે જ ઓળખે છે..! જો કે નામ મેં ક્યા રખ્ખા હૈ જેવી વાત આ અતિ એડેકટીવ ગેમને બરાબર લાગુ પડે છે. આમ તો 'પીયુબીજી' આજકાલની માર્કેટમાં નથી જ. ગયા વર્ષે માર્ચમાં વિન્ડોઝ પ્લેટફોર્મ પર બીટા પ્રોગ્રામ તરીકે રીલીઝ થયેલી આ હોટ અને હીટ ગેમ રિલીઝના લગભગ ૯ મહિના પછી ડીસેમ્બર ૨૦૧૭મા ફુલ્લી અને ઓફિસીયલી રીલીઝ કરવામાં આવેલી અને બીટા અને ઓફિસિયલ વર્ઝન બંનેના ક્રિટિકસોએ ખુબ વખાણ કરેલા એનો જ પ્રતાપ હતો કે રીલીઝ થતા વેત જ એ એટલી બધી સફળ થઈ કે એક જ મહિનામાં 'પીયુબીજી' ની ઓફીશીયલ લગભગ ૨૦ લાખ કોપી વેચાઈ ગયેલી અને આ તો હજુ ગેમિંગ જોન અને પીસી ગેમ્સ માટે વેચાયેલી કોપીઝની સંખ્યા હતી.મોબાઈલ વર્ઝન બહાર પડ્યા પછી તો હજુ 'પીયુબીજી' સફળતાના અનેરા શિખરો સર કરવાની હતી..!

રમત અને રમતનું ફોરમેટ બહુ સરળ છે અને આ જ આ ગેમની અધધધ સફળતાની ચાવી છે. ગેમ શરુ થતા જ સો જેટલા ખેલાડીઓ (રમનારાઓ) અંદાજે ૮ X ૮ કિમીના મેપવાલા ટાપુમાં પ્લેનમાંથી એરડ્રોપ થાય છે અને પછી થાય છે દુશ્મનોને ફૂંકવાની ઘાતક પણ અક્કલ માંગતી રમત..! ખાલી હાથે ઉતરેલા ખેલાડી પહેલા તો ટાપુ પર ઉતરતા જ હથિયાર, કપડા, દારૂગોળો, વાહનો વગેરેની શોધ કરે અને પછી માંડે દુશ્મનોને શોધવા - ફૂંકવા! જો એમ કરતા પોતે ફૂંકાય જાય તો પછી ટીમના બીજા મેમ્બરો રમતા હોય એ જોયા કરવાનું અને એમને દુશ્મનો ક્યાં ક્યાં છે એની માહિતી આપતી રહેવાની...! જો કે તમે પોતાની સેપ્રેટ ગેમ સ્ટાર્ટ કરી શકો પણ મોટાભાગે ટીમને હેલ્પ કરવામાં મજા આવે...! અમુક સમયે પ્લેગ્રાઉન્ડ મતલબ કે રમવાનો એરિયા નાનો થતો જાય એટલે ખેલાડીએ ફરજીયાત મેપમાં બતાવાતા પ્લેએરિયામાં જ રહેવું અને રમવું પડે... બહાર રહ્યા તો ગયા જીવથી...! 'પીયુબીજી' એકલા પણ રમી શકો અને ૪ કે ૫ લોકોની એક ટીમ બનાવીને પણ રમાય. જો કે મોટાભાગે યારો-દોસ્તો સાથે ટીમ બનાવીને જ રમાય છે અને યારો દોસ્તો ના હોય તો બીજાની ટીમમાં જોઈન થઈને પણ રમાય. 'પીયુબીજી' માં મજાની વાત એ છે કે અહી કોઈ દુશ્મન નથી... આઈ મીન તમે જેને મારો છો એ લોકો પણ એક્ચ્યુલી તો તમારી જેમ જ ઓનલાઈન 'પીયુબીજી' રમતા રમતવીરો જ છે. અને આમેય 'પીયુબીજી' નો મોટો છે 'લાસ્ટ મેન સ્ટેન્ડિંગ ઈઝ ધ વિનર' મતલબ કે જીવસટોસટની લડાઈમાં જે છેલ્લે સુધી જીવતો રહી જાય એ વિનર અને વિનર ને મળે શું ? તો કહે કે છેલ્લે જે જીતી જાય મતલબ કે લડાઈમાં જીવતો રહી જાય એને માટે સંદેશો મળે 'વિનર વિનર ચીકન ડીનર' યાની કે આજે તું ચીકન ડીનર કરી શકશે ! ઈન સિમ્પલ 'યુ વોન'..!

દરેક બેટલ રોયલ ગેમ અથવા તો ટીમ બનાવીને ફાઈટ કરવાની ગેમમાં હોય છે એમ આમાં પણ અનેકવિધ હથિયારોની ભરમાર છે, શ્વાસ અટકી જાય એવા દિલધડક ચેસિંગ છે, રફતાર છે, આકર્ષક લોકેશનવાળા ફીચર્સ છે, રોમાંચ છે અને ખાસ તો સામેવાળાને મારવાની અને જીતવાની સદીઓ પુરાની મનુષ્યની આકાંક્ષાનું પ્રતિબિંબ છે...! આમ તો વિન્ડોઝ અને એક્શબોક્ષમાં રીલીઝ થયેલી અને સુપરહીટ થયેલી 'પીયુબીજી' જ્યારથી મોબાઈલમાં બે વર્ઝનમાં રજુ કરાઈ છે ત્યારથી એની સફળતાનો ગ્રાફ વધુ ઉંચે ચડ્યો છે અને અત્યારે એ મોબાઈલ ગેમની ટોપ ફાઈવ ગેમમાં સામેલ થઈ ગઈ છે. જો કે મોબાઈલ પ્લેટફોર્મને લીધે ઓરીઝીન્લી રીલીઝ્ડ 'પીયુબીજી' ના અમુક ફીચરમાં ફેરફાર કરવામાં આવ્યો છે છતાં પણ મોબાઈલમાં લોડેડ 'પીયુબીજી' ઓરીઝીન્લ 'પીયુબીજી' ની બરાબર ખરી ઉતરે છે જો કે પીસી પર રમવા કરતા મોબાઈલ પર 'પીયુબીજી' રમવામાં થોડી ટફ પડે છે છતાં પણ એટલી લોકપ્રિય બની ગઈ છે કે એકસાથે રમતા ખેલાડીઓની બાબતમાં 'પીયુબીજી' એ વર્લ્ડ રેકોર્ડ બનાવી લીધો છે. સમગ્ર જગતમાંથી ૧૩,૪૨, ૮૫૭ પ્લેયરો એકસાથે 'પીયુબીજી' રમતા નોંધાયેલા છે...! મજાની વાત એ છે કે 'પીયુબીજી' ની આટલી તોતિંગ સફળતા માટે એના મેકર્સ બ્લુહોલ સ્ટુડિયોએ જાહેરાતનું એક ફળિયું પણ નથી ખર્ચ્યું પણ 'પીયુબીજી' 'માઉથ ટુ માઉથ પબ્લીસીટીને લીધે જબરદસ્ત હીટ થઈ ચુકી છે...!

ગેમની દુનિયામાં અને ખાસ કરીને મોબાઈલ ગેમની દુનિયામાં સમયાંતરે 'પીયુબીજી' જેવી ગેમ્સ તહેલકો મચાવતી જ રહેતી હોય છે. યાદ છે ને આજથી બેએક વર્ષ પહેલા પોકેમોન ગો નો ક્રેઝ કે પછી ટેમ્પલ રન કે પછી આવી જ બીજી ગેમ 'ફોર્ટનાઈટ રોયલ બેટલ' હોય રમનારાઓને નવીન અને જુદી પડતી ગેમ્સનું હમેશા આકર્ષણ રહ્યું જ છે. 'પીયુબીજી' ની સફળતા આ આંકડાઓથી વધુ સારી રીતે સમજી શકાશે કે અત્યાર સુધીમાં 'પીયુબીજી'ની ૫ કરોડ કોપીઓ વેચાય ચુકી છે. 'પીયુબીજી' ના અંદાજે ૯ કરોડ જેટલા ડેય્લી પ્લેયર્સ છે અને અત્યાર સુધીમાં અંદાજે ૪૦ કરોડ લોકો આ ખેલ ખેલી ચુક્યા છે. મોબાઈલમાં તો એ ફ્રી જ છે એટલે લગભગ ૧ કરોડ લોકો ત્યાં લડાઈ લડી ચુક્યા છે. ' પીયુબીજી' લગભગ ૩ જીબી જેટલી જગ્યા રોકતી ગેમ હોવાથી લો-એન્ડ મોબાઈલમાં પણ સરળતાથી રમી શકાય એટલે હવે એનું લાઈટ વર્ઝન કે જે ઓછી રેમવાળા મોબાઈલમાં અને ઓછી મેમરી યુઝ કરીને રમી શકાય એવું બજારમાં આવી ગયું છે જો કે ઈન્ડીયામાં એ હવે આવશે. ઓકે 'પીયુબીજી' રમશો તો જ એની સાચી મજા આવશે એટલા માટે હિયર ઈઝ સમ ટીપ્સ બીફોર યુ પ્લે 'પીયુબીજી'..! હમેશા તમારા કન્ટ્રોલને કસ્ટમાંઈઝ કરતા રહો, મેપનો બરાબર ઉપયોગ કરો, નવું સર્કલ આવે તો કુદી ના પાડો પણ પહેલા એરિયાનો અભ્યાસ કરો, હમેશા પ્લે-એરિયામાં જ રહો, બીજા ખેલાડીઓ રમતા હોય એના પર પુરતું ધ્યાન આપો,કોઈ બિલ્ડીંગમાં દાખલ થાવ તો હમેશા ડોર બંધ કરો, તમારા પર એટેક થાય તો બને એટલું ફાસ્ટ દોડો કે જાતને પત્થર કે બીજા કોઈ પાછળ સંતાડો, તમારી હેલ્થ ૧૦૦% જળવાઈ રહે એ માટે હેલ્થ ડ્રીંક, દવાઓ વગેરે લેતા રહો...વગેરે વગેરે...! ' પીયુબીજી ' વિષે આટલું વાંચ્યા કે જાણ્યાં પછી રમતા પેહેલા એ ખાસ યાદ રાખજો કે એક સ્ટેપ કે લેવલ કલીયર કરતા ઓછામાં ઓછી અર્ધી કલાક તો લાગી જ જશે અને આ ગેમ ભયંકર એડેકટીવ છે એટલે એકવાર રમવાનું ચાલુ કર્યા પછી ક્યા અટકવું એના માટે મક્કમ રહેજો...! હેપ્પી ગેમિંગ...!